

ROMAINE is een Franse variant ROMANA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Vrouwelijke vorm van Romanus. Verschillende herleidingen worden gegeven:

- 1] Latijnse naam: 'Romein'.
Romeinse burgers waren er trots op zich 'Romein' te mogen noemen, vooral degenen, die het van oorsprong niet waren, maar die zich door verdiensten of voor duur geld die titel hadden verworven.
- 2] Samengestelde Germaanse naam:
  - 2.1 'Ro-' of 'Rod-' (= 'Hrod' = 'roem')
  - 2.2 '-man' = 'man' of 'held'.
Dus: 'roemvolle man' of 'beroemde held'

*

Romana van Beauvais (ook **van Rome**), Frankrijk; maagd & martelares; † **ca 300; feest 3 oktober**.

Haar levensverhaal berust op legende.

Romana's ouders maakten deel uit van een welgestelde Romeinse familie. Al vroeg kwam ze daar met het christendom in aanraking. Ze liet zich dopen, verlangde ernaar maagd te blijven en leidde met enkele andere jonge vrouwen een godgewijd leven. Met elf vriendinnen besloot ze in het voetspoor van Dionysius en zijn gezellen naar Gallië te trekken om te zien wat zij daar voor de verspreiding van het evangelie konden doen. Van lieverlee bleven er steeds meer vrouwen achter in de steden die zij passeerden. De laatste twee waren Leoberia en Benedicta. Ook zij namen afscheid en zouden allebei de marteldood sterven; Leoberia in Laon, en Benedicta in Origny (tegenwoordig heet het plaatsje dan ook Origny-Sainte-Benoîte; dép. Aisne, arr. St-Quentin). Romana sloot zich aan bij de geloofsverkondigers Lucianus, Maximianus en Julianus. Haar ijver en enthousiasme voor de christelijke godsdienst betekende voor hen een niet geringe steun. Velen wist zij in aanraking te brengen met het evangelie van Jezus Christus. Zij begeleidde ze naar de bisschop, die ze dan het doopsel toediende. Nadat de drie geloofsverkondigers de marteldood hadden ondergaan († ca 290; feest 8 januari), was zij het die de gelovigen steunde en bemoedigde. Ze nam ze herhaaldelijk mee naar het graf van de martelaars om er te bidden en ze bemoedigend toe te spreken. Maar het moment dat zij op haar beurt haar leven moest geven voor Christus, kwam spoedig. Zij werd gearresteerd en voorgeleid aan de rechter. In het openbaar legde zij een getuigenis af van haar geloof. De rechter meende, dat het niet moeilijk moest zijn om een zwakke vrouw tot andere gedachten te brengen. Hij toonde haar de folterinstrumenten, en dreigde dat zij op haar toegepast zouden worden. Maar zij wist van geen wijken en tenslotte kreeg zij de doodstraf.

In de 11e eeuw maakte men een periode van hongersnood en schaarste door. De gelovigen hielden met de relieken een rondgang door het bisdom. Zo kwamen ze in de buurt van de plaats Mantes bij een man, die Berengarius heette. Hij leed aan een afschuwelijke ziekte. Al drie jaar was hij onder hevige pijnen aan zijn bed gekluisterd. Met ned en al bracht hij een nacht van waken en gebed door naast de reliekschrijn van Sint Romana. later vertelde hij: "Ik was aan het bidden naast de relieken van Sint Romana, toen ik midden in de nacht de stellige indruk had, dat de heilige zelf op mij toe kwam. Ze joeg de ziekte die mij in bedwang hield weg, en plotseling voelde ik me volkomen bevrijd. Ik stond op en met de monniken en zusters heb ik de Heer uit de grond van mijn hart bedankt, dat Hij mij van mijn kwaal had willen verlossen."

*

Romana van Todi, Italië; maagd & kluizenares; † **324; feest 23 februari**.

Volgens de legende was zij een dochter van de stadsprefect van Rome. Zij sloot zich reeds op 10-jarige leeftijd bij de christenen aan. Toen er onder keizer Constantijn christenvervolgingen uitbraken, zag paus Silvester, de bisschop van Rome, zich genoodzaakt de vlucht te nemen naar de berg Soracta (tegenwoordig Soratto), zo'n veertig kilometer ten noorden van de stad. Een aantal trouwe gelovigen ging met hem mee. Onder hen bevond zich Romana. In dit verbanningsoord ontving zij het doopsel. Op een dag zagen ze de lijfwacht van de keizer naar hun schuilplaats komen. Silvester meende, dat ze ontdekt waren en dat zijn laatste uur geslagen had. Hij wendde zich tot zijn medevluchtelingen met de woorden, dat hem waarschijnlijk de marteldood wachtte. Hij ging nog één keer voor in gebed en sprak zijn medevluchtters voor de laatste maal moed in. Toen kwam hij te voorschijn en stapte onverschrokken op de soldaten af. Ze kwamen helemaal niet om het te arresteren. Integendeel, de keizer was ziek geworden, en had te horen gekregen dat alleen bisschop Silvester hem kon genezen. Of de heilige man dus zo goed wilde zijn en met hen mee te komen om de keizer van zijn kwaal te verlossen.

Romana besloot om niet mee terug te gaan naar Rome. Zij wilde liever haar leven in eenzaamheid aan God toewijden en betrok een grot aan de Tiber, niet ver van het plaatsje Todi. Daar overleed zij reeds op 18-jarige leeftijd.